

sager, og derved fremkalde Forviklinger, eller om vi, efterat Myndigheden engang er overgaaet til en anden Autoritet, skulle lempe os efter Forholdene og tage mindre Hensyn til, om vi i Formen — thi mere er det dog ikke — skulle bevare en vis Myndighed, eller afgive det, der ikke har nogen sand reel Betydning, men som i det Høieste kan være en formel Tilfredsstillelse for os. Dersom Rigsdagen vil staae meget fast paa, at Regnskabet for Finantsaaret 1855—56 skal afgjøres af Kongerigets Revisorer og forelægges her til Besslutning, og det er jo min ærede Paarørendes Mening, saa er det klart, at vi komme i den vanskelige Stilling, at Rigsdagen skal afgjøre et Regnskab, som den ikke længere er Herre over (Stemmer: Jo!). Fra 2den October 1855 til 1ste April 1856 ere alle Fællesudgifter os uvedkommende (Nei). Jo! Ministeriet møder efter 2den October ikke her med Tillægsbevillinger i Fællessager; det vil altsaa neppe heller for Rigsdagen aflægge Regnskab for den enkelte Udgift efter den Tid. (Jo!). Ja, det er meget muligt, at Nogle kunne have den Anskuelse, at vi have en saadan Ret; men jeg gad nok vide, hvorledes de ville godtgjøre det. Dersom der virkelig skulde opstaae Spørgsmaal om Ansvar og Tiltale for Rigsretten, saa troer jeg ikke, at Udgifter til Fællessager, afholdte vel at mærke efter 2den October, kunne paadømmes af Kongerigets Rigsret, efter Tiltale fra Folkethingets Side (En Stemme: Jo, naturligtvis.). Jeg troer det ikke, men der kan jo være forskellige Meninger i saa Henseende. Jeg troer, som sagt, ikke, at det lader sig gennemføre, men dersom det er saa, saa er det aabenbart, at vi Intet kunne vinde ved at fordre Regnskabet til 2den October. Dersom vi nemlig ikke faae det hele Regnskab, er den hele Revision illusorisk. Naar der herfra er bevilget f. Ex. 100,000 Rd. til Krigsministeriet til Bygningers Opførelse, saa skulde det være mærkeligt, om Krigsministeren ikke kunde komme ud af det med de 100,000 Rd. inden 2den October, og kun for det Tilfælde, at Udgifterne vare oversfredne inden 2den October, kunde vi herfra gjøre et Ansvar gjældende; det Høieste, vi kunde naae, var at lære Regnskabet at kjende, for at komme til at

bedømme, hvorvidt der efter Regnskabet i Tiden forinden 2den October er funden Overstridelse Sted (En Stemme: Hør!). Min ærede Ven ved Siden af mig (Monrad) siger: „Hør“, det er altsaa hans Mening, at vi skulle fordre Regnskabet fra 2den October til 1ste April, blot for deraf at see, om en Overstridelse har fundet Sted i Tiden forinden; men det har jo slet Intet at betyde. Det er jo dog aabenbart, at i de fleste, ja, jeg kan gjerne sige, i alle Tilfælde, ville Arbejder, Anskaffelsen af Krigsmateriale og deslige, i deres fulde Udstrækning først være foregaaede efter 2den October, og vi kunne ikke engang ved Posteringen i de forskjellige Regnskaber kontrollere, om de ere flete efter 2den October eller forinden. Hvad hjælper det os, vil det virkelig nytte os Noget? Have vi i Revisions-sager udøvet en saadan Myndighed, at det skulde være saa overordentligt lokkende for os at komme med en Kræftanstrengelse, for at hævde Myndigheden i disse Sager? Have vi i et eneste Tilfælde, ifølge Revisionens Indstillinger, gjort et Ansvar gjældende? Dersom der ad anden Vel opstaaer Kundskab om, at Krænkelser have fundet Sted inden 2den October, ere vi fuldkomment berettigede til uden Hensyn til, om Regnskabet forelægges os eller ikke, at gjøre Ansvaret gjældende, og den Kundskab vilde vistnok ikke være vanskelig at erhverve. Vi have jo anlagt Rigsretsaction netop i et saadant Tilfælde, hvor Statsrevisionen ikke havde forelagt os Sagen til Afgjørelse; vi have ikke asventet den. Disse Spørgsmaal om virkeligt Ansvar have meget ringe at gjøre med den administrative og legislative Revision, hvorom her er Spørgsmaal. Jeg troer derfor ikke, at vi afgive Noget af vor Myndighed, naar vi gaae frem paa den af mig antydede Maade, men at vi i modsat Fald kun forvikle, vanskeliggjøre Forholdene i Overgangstiden. Det er vel sandt, at den Forsamling, til hvem vi overgive Myndigheden i disse Sager, i Begyndelsen kun har raadgivende Myndighed (S. N. Hansen: Den har ingen Myndighed her!) — den har i Begyndelsen kun en raadgivende Myndighed, det er ganske vist, men efter Forfatningsloven skal den gaae over til at blive en lovgivende;